

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780–1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Stockholm, den 6 Mars. 1792.

77

Min Egen älskade John

Täckt, Bästa Du, för Dina sista K. Brev, med allt hvad de ämt och för,
bindande innehålla, samt skal mit Hjerta aldrig uphöra at svara däremot.
Du, vår Stäva och jag skola visserligen aldrig aflåta ut lyckfäliga hvar
andras Hjertan.

Denne gång får jag föga tid at svara på annat, än det som angår mit
Svenska Arkivum och det på detssamma grundade National-Bibliotheket.
De här har Du då mit Skriffemål. Upphovet och Föremålet med det så kallade
Uppfötrings-Sällskapet vet Du. Svenska Historien var ofelbart den Favorit,
som jag dymedelst ville ~~bringa~~^{bringa} Tak öfver hufvidet, samt sedan vidare
omgärdas med andra vackra och nyttiga Vetenskaper, fördelas uti
undervisnings- och Förbättrings-vägen. Hvad jag i denne väg, och
sannerligen ensam, skuru i Sällskapet's Namn, gjorde, ligger nu uti
öpen dag för hvar och en, som vil genomöyna min tryckta Bok-lista.
Lönen för allt detta ifrån Sällskapet's sida vet Du ock. Nu sedan jag
aflämnat til Sällskapet's Bibliothek vida mer öfver än under hvad
jag borde, sedan jag med Tre Actier ökt Sällskapet's nya Fond, men
fann icke desto mindre samma förträffeliga Tendens för min Person
tilbaka förfara; så transporterade jag mit Actie-Brev på Secreter-
Djorteggen; tog dymedelst aldeles och sjelfkraft affsked ifrån Sällskapet,
och stöt endast Accord med detssamma om beständandet af Lura Editionis
af Sal. Hof-Rådet Warmholz's Bibliotheca Historica Svec-Gothica, mot
1 Rtblr 16 D för hvarje tryckt ark, Mit och utgifnings-mödan hörräknade
samt 4 Exemplar: hvilket allt jag hoppad ej kunna anse för et ockrif-
ligt eller ocköfligt Vale utur detta förnämas, men nu blott Typographiska
Bolag. Detta kallar jag mit Gamla Testamente. Mit Nya är åter af följande
Beskaffenhet. Det är öfven min egen Skapelse, jag menar det af mig ins-
rättade National-Bibliotheket, men väl til förfäändes utan allskönt
Sammanhang med andra; utan vil jag, at denna så ofölydiga som
nyttiga inrättning skal bestå utan Protector, Director, ledamöter, Secreterare,
Kamererare &c. &c. Min första Donation til detta Bibliothek står redan
tryckt; den andra får i sinom tid komma efter. Mina begge Arkiver ännar

jag

jag gjöra så intressanta för läsaren, som jag förmår; och den vinst på den
falla kan skal underhålla och öka biblioteket, samt låna ut eller den
Filkommandes Besvär med värden. Böckerne i Svenska Historien blifva
Stammen, äfven som det Svenska Arkivum skulle, efter min önskan, gå
till Verdens, åtminstone till Rikets Slut, och innehålla Handlingar och Af-
handlingar uti des Historia. Detta Bibliotek, desja Arkiver och mina
Böcker äro obefrindligen min egen förvärfvade Egendom, och den jag
således kan och vil disponera på Sätt, som redan är skedd, och vidare
skal blifva.

Den öfriga Förlags-rörelsen tillhör efter min Död min Hustru ensam,
och om hon vil besörja sig, hvilket dock ej ännu skedd, men jag hoppad för
at bibehålla National-Biblioteket under sin Lifstid; så tillfaller också så
honne andelen af Arkivernes inkomst för värden; hvar om icke, trans-
porterat både det ena och andra på någon annan, och den annan
blir du och din son efter dig, om han annars blifver vid Studierne, eller
ick, som är deffamma, blir funderad, ehuru uti Landet kvarblifvande.

Skud vil jag då härmed vidare? Jo jag vil kapa en Etalagement
fastad här i Sverige, till tjänst för Svenska Historien, som skal fortvara
öfverlivet, och som skal bära sig sjelf. Detta kan, efter den af mig
lagde Planen, aldrig flä felt, förrän den Egyptiska Midnatten öfverifran
aldeles skulle öfversvämna landet: ty vi äge ej än et enda exempel
derpå, at en Bok i Svenska Historien, ^{utom} Richardsons Kallandia,
gåt till Aviculatur. Således, om Gud behagar, och om min a Darn ej bära
fiendskaps till mit Namn och Svenska Historien, kan detta Institutum
äga och vinna Bestånd.

Min son fiker ej efter denna Besatning, ty han går uti en hel annan
Carrière; äfven som jag aldrig skal i min Graf följa des öfver, om
Kans Maj:t sedan på Sätt eller annat äfver alla hans Portefeuiller
med Ritningar i Architecturen; men jag vil ej heller, at han eller
någon annan skulle äfva omna gamla Papper under vilket, at få
dem skingra, föryttra, m. m.

Min andre Sönn, Olov Almquist, är en tres-hömick Civil Ämbetsman,
och redan uti al god Carrière at förtjena Penningar uti den så lofliga
Kamerasare-vägen både inom och utom Grefveskapet, läser och mycket
hållre på Citror än på Bokstäpver, och är nöjdare med prompta Provisioner
än med långväga Remorier pro Labore; således afundas han icke heller
på

på detta mit här förenämnde Vänstet. När fadern Brita Nora också en gång
lägger sig till hvila vid min sida uti Solna kyrkobäcker, så få Darnen dela
sig emellan det litfla, som förvara kan, uti förägar och böcker, som icke
höra Bibliotheket till.

Se här, Vänste John, har Du hela min Plan. Hvad tycker Du om den samma?
Jag raffinera väl något vidare på den samma; men kuffindfaken består outhärad.

Nore, i anseende till Din Person, något, som jag fynerligen önskade, bestode
det däruti; at, när Din sk. Far lämnat det jordiska, Du då flyttade till Stockholm,
och såg Dit Handeltvåk här i Staden; så tror jag ock, at det ingalunda
skulle vunnrydas af et så beskatadt Bibliothek. Jag vil imedertid ensam
arbeta för der inriktning och vidare Bestånd. Allt detta communieras
med vår vätthe Nän, Hr. Professor Lidén, hvars yttrande, såsom Lerd,
såsom Historicus, jag också uttalar mig.

Kärla Din lilla Syster af allt kjerat ifrån sin gamle och henne så
kjerdeligen tillgifne Fader. Det gläder mig, at hon är i sällskap med Fru
Kuhlman, och roar sig stundom på Conserter och Spectakler: ty uti hennes
nu varande Situation äro Loreller och Nöjen outhärliga ting, om annars
den lilla tillkommande Don Juan skal blifva lika så verksam och glad,
som Sal. Morfar varit. Gud late Eder länge lefva, och förkovras både uti
~~Säner och Litteratur, som blifva blifva ledet och äyrtfärlighet!~~ Denna
önskan går ifrån det kända Kjerat för Eder Begge; hvadan jag ock
alltid finnes

Begges

tillgifnost
Dappa.

Postscriptum. Du frågar mig, hvilketdera Bibliotheket, det i Upsala eller Linköping
Du skal tidela ^{mina} af trycket utgifna egna eller andras arbeten? Jag svarar snart: De
båda skal uti Linköping. Ty 1) har jag sj ^{funderat} i Upsala, och sedan bor Bibliotheket
därstädes, enligt Förfatningarnes, äga dessa arbeten förut, på hvilken Typographiska
Contribution Bibliotheket i Linköping åter äger ingen slags inböring; 2) är Du öf
Göthe och bor i Östergötland; 3) Har jag, Gud nås bara Commonolit, alltid älskat
Östgöthar par preference, det må då kaffra varit för Lärdomens eller för Sjelfväldest
räkning. Således må hela det lärda Lasset kemas in uti den lärda Stifts-Ladan.

Om Freden och Alliancen med Ryssland blifva lika så eniga, som Dockstapen hugnar
och med, så kunna Norrköpings Sjö-Fästningar raseras, och Bibliotheket i Linköping stå
lika säkert: hvilket blir således et nytt skäl, som talar för desamma. Men om nu al Donations-
teber skal koncentreras under Samkyrkans Hovst i Linköping, så ville jag ock aldrig stligast

anhålla, at man flyttade Kyrkohönder, Kylander till Bibliothekariatet uti där-
varande Cäthedralen, med Lön och Inbende Pastorat, dock mötvarande owillkorlig
Skyldighet, at med den historiske och iritiske Släffen flitigt uphämta den
ena Lärdoms-Skatten efter den andra utur denna Guldgruva.